

подъ юргана. Щомъ престане да спи, работата става опасна. Докато човѣкъ спи подъ юргана, това значи, че е облѣченъ, завитъ съ нѣщо. Щомъ излѣзе вѣнъ отъ юргана, той оголява. Като оголѣе, работата му става опасна. Това сж символи, отношения въ природата, отъ които хората трѣбва да се учатъ. Ако не разбиратъ тѣзи символи и отношения, тѣ ще се натѣкватъ на редъ страдания и противоречия, на болести и смущения.

Като не разбиратъ законитѣ на природата, хората се натѣкватъ на болести, на страдания, викатъ единъ, втори лѣкаръ и казватъ: Този човѣкъ е отличенъ медикъ. Той е свършилъ медицинз съ отличие. Каква наука е медицината? Тя е наука за болнитѣ хора и се занимава съ паталогическитѣ състояния на човѣка. Споредъ мене, истински лѣкаръ е онзи, който разбира причината на всѣка болестъ и помага на хората. Той е асистентъ на природата, работи съобразно нейнитѣ закони. Обаче, ако лѣкарътъ гледа на работата си като срдѣство за прехрана, като професия, той по нищо не се отличава отъ копача, който копае, отъ ковача, който чука, отъ писаря, който пише и преписва. Споредъ разбиранията на съвременнитѣ хора, лѣкарътъ става добъръ, опитенъ само следъ дълга практика. Лѣкарътъ трѣбва да практикува, но въ практиката си той трѣбва да има предъ видъ всичко онова, което е въ полза на болния. За тази цель той първо трѣбва да се допитва до разумната природа, до нейнитѣ велики закони, да не ставатъ усложнения въ организма. Отъ наше гледище, всѣко усложнение въ организма се дължи на предизвикана усилена деятелность въ самия организъмъ. Когато организъмътъ не може да издържи на такава усилена деятелность, въ него се явява известно усложнение. Сжщото нѣщо става и съ машинитѣ. Ако машинистътъ усили или ускори деятелността на парната машина, движението на цѣлия тренъ се ускорява, и, ако тя не може да издържи това напрежение, вагонитѣ на трена изкачатъ отъ релситѣ. Тогава всички казватъ, че се е явило нѣкакво усложнение, нѣщо непредвидено въ локомотива, въ парния казанъ, или въ пѣтя. Всичко е възможно, но главната причина седи въ бързината на движението.

Всѣки човѣкъ е докторъ на себе си. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не разбира отъ медицина, само че нѣкои сж специалисти лѣкари, а други — любители. Щомъ познава една своя погрѣшка, човѣкъ е вече лѣкаръ. Колкото повече свои погрѣшки познава, толкова по-добъръ специалистъ става,